

בישראל, לא יתפארו במעשיהם אלה של קנאי ימינו.
כללו של דבר: כדאי לאלה המדברים בשם מו של משה רבנו לקיים את מיצוות תורתו. אולי יזכחו גם הם, שתכסיסיהם נוגדים לרוח התורה והממסורה.

נותה מאיחוד זה (עם חבר הפושעים האירטאליקים), אך חברי הליגה היהודית יעשו כל מה שביכולתם לטובת יהודי רוסיה אם אף תיפגם על ידי זה הנמות היהודית... וה מבין יבין...
אנו תקווה, ששני המנהיגים הריזיוניסטים, המגינים על כבוד הליגה ה"מחולל"

ב. אלימות וצדק

מה הוא חטאו של הירשקוביץ? עונו הגדול הוא שרצה לגמול לחטפנים הערבים כגמולם ועלידי כך ללמדם לקח, שאף הם ומגיניהם לא יגנו על דם יהודי ששפכו כשהתקיפו מטוסי ישראל.

התופעה המרגיזה היא, שיהודים משליכים שיקוצים על אנשים מישראל שמוכנים לסכן את נפשם בעד שלום העם וכבודו. הכושים הופכים עולמות כדי להגן על אנג'ילה דייוויס, שהשתתפה בביצוע מעשי רצח מתועבים. הציבור הכושי עומד בכל תוקף על זכויותיו וליברלים יהודים מסייעים על דם. אף עדות אחרות כך. כשנאסרו האחים בריגאן הואשמו במוימות פליליות נגד ה"ממשלה של ארצות-הברית, חשו דברים (ב' קמוצה) וכנסיות קתוליים להגנתם. אולם כשהיהודי נאמן לעמו ולתורתו נאסר ונאשם בחטא פחות חמור, אין גוף יהודי שיגן עליו והאירגונים היהודיים מתעלמים ממנו לגמרי. לא היה אף מוסד יהודי אחד שהתעניין לדעת על מצבו וצרכיו הרתיים כשהושם הירשקוביץ בבית-הכלא. חטא כבד חטאה הציבוריות היהודית שהפכה עורף לאדם יהודי שקינא את כבוד ישראל ולא עמדה לו בצד לו.

הסופר מעלה את ענין הייטסטאון ומונה את ה"ליגה" בחטא שיתוף-הפעולה עם שונים וזרים. האמת היא, כשערכה ה"ליגה" מצעד ברחוב הראשי של הייטסטאון והפגינה נגד פעולותיו של ה"קורקלקוסקלן", הצטרפו למיפגן-המחאה בני הציבור הכושי והעדה הקתולית. היתה זו הפגנה רבת-רושם של אחוזה בין-עדתית למופת.

ש. ז. שושן

חבר ועד הפועל של ליגת-ההגנה היהודית

הרושם שלי מן הדברים של מר אביגדור פאניטש הוא, שהגנה דואג יותר לתרמיטנו בעולם הלא-יהודי מאשר למצוקתם של אחיו בני עמנו הנתונים בצרה ובשבייה ברוסיה. מן הראוי שיערה מקצת מאותם רחמים שעורר בקרבם "סבלם" של הנציגים ה"סובייטיים בארה"ב — על יהודי רוסיה, וישפוך מקצת מועמו על המשטר האכזרי והמדכא. לא כמו ברוסיה מותר לו ליהודי באמריקה להשתמש בזכויותיו החוקיות ושומה עליו לדאוג לכך שנציגי העריצות הסובייטית יטעמו מעט טעם ההרגשה של יהודי ברוסיה. אם ציר רוסיה צריך להביט מסביבו כשהוא יוצא את השגרירות או הנציגות, נזכירהו שהיהודי במדינתו שרוי בפחד תמיד וגם בתוך כתלי ביתו תשיגהו אימת הבולשת. ידע, שאין היהודי בארצו יכול להביע את רגשותיו ושאיפותיו ורק בסתר לבו יעז לחלום חלומות עמו ותקותיו.

אשר לאלימות, הנה אין ספק שהוא דבר מגונה, אולם עתים אין להימנע משימוש בה. אין תורתנו מצווה עלינו להושיט את הלחי השנייה. לפי דרך הוכחתו של מר פאניטש לא היתה צריכה מדינת ישראל להשיב מלחמה שערה, כי אם לאסוף את ידיה ורגליה ולמוע כעם. אנוהו אומרים, שדם יהודי אינו זול יותר מאשר דם בן עם אחר ואנו מקיימים את המאמר ה"תלמודי: הבא להרגך השכם והרגהו.

בענין אברהם הירשקוביץ עלינו לזכור שהוא נאשם רק על דבר אחד, שמעל בדרכו ועל יסוד האשמה זו יצא דינו — מאסר של חמש שנים. השופט החמיר ביותר והטיל עונש מכסימלי. במקרים דומים הוטל עונש מאסר של שנה אחת בלבד. ובעצם